

kelse, hvori det sendes dærop herfra, idet man maa gaa ud fra, at Partiernes i Landstinget vil stille sig paa noget nær samme Standpunkt, hvorpaa Partiernes har stillet sig her i Folketinget, og i Landstinget er der et andet Flertal end i Folketinget. Det, at Venstre her ikke vil stemme for Lovforslaget, lader os formode, at Venstre i Landstinget vil stille sig paa et Standpunkt, der ligger nær op ad det Standpunkt, som Venstre her har indtaget, men jeg kan kun beklage, at Venstre i Folketinget trods den rigelige Tid, der har været givet til Sagens Behandling, ikke har faaet sit Stæde endelig ordnet. Nu bliver Forholdet, at det trods Fællesskab mellem Folketingets Venstre og Landstingets Venstre bliver Landstingets Venstre, der faar en afgørende Indflydelse paa, hvorledes Lovforslaget skal være, og det er en lidt aparte Fremgangsmaade af Venstre i Folketinget, at det her ligesom ved Dyrtilslovsforslaget lader Landstinget være den afgørende Faktor og lader Landstinget paastrykke Lovforslaget det endelige Stempel. Jeg kan ikke tro, at det egentlig kan være til Fordel for Lovforslaget, tværtimod, det var i alt Fald et kummerligt Resultat, der i Landstinget kom ud af Forhandlingerne om Dyrtilslovsforslaget, og man har Grund til at antage, at de samme Vanskeligheder, der mødte det nævnte Lovforslag, kan møde det Lovforslag, der her er Tale om.

Venstre i Folketinget har ganske vist antydnet Muligheder for en Ordning. Der er antydnet hele to Muligheder. Den første Mulighed er den, at man affatter Lovforslaget saaledes, at der bliver Tale om en Nettobeskatning i Stedet for, som Regeringen har foreslaaet, en Beskatning af Bruttoindsejlingen. Men ret beset vil Forholdet blive, at dersom man vedtager et Lovforslag som det af Venstre i Betænkningen antydede, bliver det egentlig ikke en Beskatning af selve Rederivirksomheden, men det bliver en Beskatning af Befolkningen, en Skat, som Befolkningen kommer til at udrede gennem Rederierne. Jeg hørte meget vel det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sige, at han for det første ikke troede det muligt at hindre en Overvæltning af Beskatningen, og at han for øvrigt var af den Opfattelse, at Fragtsatserne i det store og hele ikke kunde paavirkes synderligt af de danske Redere, det var internationale Forhold, der spillede saa stærkt med ind her, at Rederne herhjemme egentlig ikke kunde faa nogen afgørende Indflydelse paa, hvad Fragternes Højde kunde bringes op til.

Men ganske modsat dette er de Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) fremsatte. Dette ærede Medlem fremhævede netop bestemt — og jeg maa antage, at han har særligt Kendskab til disse Forhold, da han sidder som Bestyrelsesmedlem i en af de største Rederivirksomheder her i Landet —, at det maatte anses for givet, at den umiddelbare Følge af dette Lovforslags Vedtagelse maatte blive, at Fragtsatserne maatte stige, og han kunde fortælle, at siden dette Lovforslag var fremsat, var allerede Fragterne steget, ganske vist ikke vilkaarligt, men, sagde han, de var uvilkaarligt steget. Denne Stigning maa jo have sin Aarsag, og Aarsagen er altsaa den, at Rederne har skønnet, at nu kunde der være Tale om, at de skulde svare en Ekstraskat, og saa sikrede de sig i Tide ved en Fragtforhøjelse at faa det Beløb ind, som de skal svare i Ekstraskat. Det er altsaa det faktiske Forhold. Jeg maa derfor bestemt advare imod, at man til syvende og sidst skulde have i den Betragtning, at man kan løse Fragtskattespørgsmaalet paa den Maade, som det ærede Medlem fra Æbeltoft paa Venstres Vegne har anvist i Betænkningen.

Der har af Venstre været antydnet en anden Mulighed. Under Sagens første Behandling her i Salen antydede det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at man kunde fastsætte Maksimalfragter paa f. Eks. Majs og Kul, og disse Maksimalfragter skulde saa være gældende for Beregningen af den Skat, som skulde udredes af Rederne, idet de skulde udrede i Forhold til deres Nettofortjeneste Forskellen mellem Maksimalfragterne og den Fragt, der faktisk var betalt for de paagældende Varers Hjemførelse her til Landet. Planen om at ordne Spørgsmaalet paa den Maade var ikke ny. Den har været fremme i den overordentlige Kommission, og Ministeriet har syslet med den, men ganske vist paa den Maade, at man vilde søge at træffe en frivillig Ordning med Rederne. En saadan Ordning lod sig imidlertid ikke tilvejebringe, og nu søgte man her at faa Ordningen lovfæstet.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft skitserede paa et Møde i Udvalget Planen, og den har dæ været drøftet indgaaende,

Rettelse.

Sp. 3493, L. 18—19 f. o.: „naar Fiskemængden vokser;“ udgaar.